

# LUDOVÉ ROZPŘÁVKY

V PODÁNÍ STUDENTOV STREDNEJ ZDRAVOTNICKEJ ŠKOLY  
- EGÉSZSÉGÜGYI KÖZÉPISKOLA V NOVÝCH ZÁMKOCH

AUDIO KNIHA



VYDALO MEA2000 o. z.  
© Všetky autorské práva sú vyhradené  
ISBN 978-80-560-0343-5



# LUDOVÉ ROZPRÁVKY

V PODANÍ ŠTUDENTOV  
STREDNEJ ZDRAVOTNÍCKEJ ŠKOLY  
- EGÉSZSÉGÜGYI KÖZÉPISKOLA  
V NOVÝCH ZÁMKOCH

Hlasovú nahrávku nahovorili: Hanka Juriková, Sara Michalská, Tamara Tlčinová, Natália Filagová,  
Babeta Bieleschová, Natália Orelová, Michaela Brezíková, Vanesa Turanová,  
Veronika Bartošová, Sofia Kováčsová, Sofia Bulafčíková, Martin Jedlička

nahrávanie a strihanie: Mgr. Dávid Szabó zástupca školy  
koordinátor: PaedDr. Monika Bednárová

Spracovanie Audio knihy: Ličko Michal, Hrbatá Eva  
Korektúra: Fujas Štefan

Edícia: MEA 2000 o. z. - Mladá Éra Autorov nového tisícročia

© Autorské práva vyhradené

**ISBN 978-80-560-0343-5**

## OBSAH

Janko Hraško .....	4
Kováčova dcéra .....	24
Lietajúce čižmy .....	38
Vlk a kozliatka .....	49

# Janko Hraško



Ešte sa len Janko Hraško narodil, už sa mu na svete zapáčilo, ale jeho mamka lamentovala:

„Bože, Bože, aké je len drobné to chlapča, ani hráštek! Čože z neho, takého malinkého, bude?“ - a poplakávala, že ani krštenie nemá z čoho spraviť, chalupa je zadlžená, komora prázdna. Chlapček ako hráštek vyskočil, aby ho mamka lepšie videla, a vraví:



„Mamka moja, nič sa vy netrápajte, ja vám všetko obstarám!“

Vybehol z chalupy rovno do hory. V hore chytil diviaka a doniesol ho na pleci domov.

„No, mamka, teraz už varte a pečte, nech je krštenie, ako má byť. A meno mi dajte Janko Hraško.“

Práve vtedy sa vrátil z poľa otec a spytuje sa:

„Tak čože sa nám narodilo, chlapček či dievčatko?“

„Ani chlapček, ani dievčatko,“ - zakričal Janko Hraško - „ale sa vám narodil chlap!“

A sadol si s otcom za stôl, jedli a pili: otec za misu, Hraško za dve, otec za džbán, Hraško za dva.

„Vidím, že si ty naozaj chlap,“ - vraví otec - „a keď je tak, zajtra pôjdeme orať.“

A Janko rád, lebo vedel, že oranie je chlpská robota.

Prišli na roľu, Janko Hraško vyskočil volovi do ucha a hejsa, Kešo, hejsa, Sivoň! Orali, ani keby im hral. Otec videl, že robota aj bez neho dobre ide, nuž sa vyvalil pod vrbu, klobúk na oči a spí. Ide okolo pán na koni.

„Hej, sedliak, čo si sa tu rozdrichmal!“ - d’obol ho paličkou.

„Pozri, voly ti samy po roli chodia!“

Otec vyskočil na rovné nohy, hlboko sa pánovi klania.

"Voly nechodia samy, prosím pekne, ale ich môj syn Janko Hraško poháňa.“

Pán hľadá, oči vytriešťa, lebo nijakého syna nevidí. A ten si pekne povoláva:

„Hejsa, Kešo, hejsa, Sivoň!“

„Nuž ved’ počuť ho teda počujem,“ - vraví pán - „ale nikde ho nevidím. Kdeže je v parome?“

„Vo volovom uchu sedí, vaša milosť.“

Pozrie pán volovi do ucha a oči sa mu rozsvietia ani kršiakovi.

„Neslýchané čudo, takéto chlapčiatko! Sedliak, predaj mi ho, dám ti zaň dvadsať dukátov.“

„Nepredám, vaša milosť. Ako by som mohol, ved’ je to môj syn!“

„Dám ti päťdesiat dukátov!“

„Nemôžem, vaša milosť, hoci by sa mi tie peniaze veľmi zišli!“

„Tak ti dám sto dukátov! A radím ti, ber, kým dávam, lebo sa môže stať, že aj celkom nič nedostaneš!“

Tu Janko Hraško žmurkne na otca:

„Len ma predajte, tatko, veď mu ja ujdem!“

Naveľa - naveľa otec pristal. Pán vytiahol z kabáta meštek a vyčítal otcovi sto dukátov, Janka Hraška vopchal do mešca k ostatným peniazom – a pod'ho cvalom preč!

Tešil sa, akú radosť urobí žene, keď jej donesie túto živú hračku.

V mešci bolo tma aj tesno, ani povetria nedochodilo.

Vytiahol Janko Hraško z halienky nožík – a šmyk! Rozrezal mešec i vrecko na pánovom kabáte. Hned' sa mu ľahšie dýchalo. A potom začal vyhadzovať dukát za dukátom, dukát za dukátom. Keď už ostatný ta von vyhodil, vyskočil za ním aj on. A beží si naspäť po ceste, dukátiky zbiera, poriadna kôпка ich bola. Tak prišiel pekne-krásne domov.

„No, tatko, tu si máte aj syna, aj ešte ďalšie dukáty.“- vraví otcovi.

Ale ten krúti hlavou:

„Synku, synku, z tohto nič dobré nevykvitne!“

Mamka práve halušky hádzala. Hraškovi už v bruchu muzikanti vyhrávali, nuž vyskočil na ohnisko, potom hrncu na ucho a lapá tie halušky. Čo ktorá navrch vypláva, už ju chmatne, dosýtiť sa nemôže.

Tu zrazu dupot pred chalupou, ani čo by regiment vojska vykračoval. Rozletia sa dvere a to ten pán a hneď aj s pandúrmí. Že tak a tak, chlapča prebájano ufujazdilo, ba ešte i peniaze ukradlo. A že sa iste len domov vrátilo, tak nech mu ho hneď vydajú!

Hraško pošepol mamke:

„Nože priklopte hrniec pokrievkou!“

Mamka tak urobila.

Hľadal pán Janka Hraška, hľadali ho aj pandúri. Celú chalupu čím hore, tým dolu prevrátili, len do hrnca na ohni im nezišlo